

**Kungl. Maj:ts förordning
om ändring i förordningen (1968: 430)
om mervärdeskatt;**

given Sofiero den 4 juni 1971.

Kungl. Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut¹, funnit gott att i fråga om förordningen (1968: 430) om mervärdeskatt² förordna,

dels att 53 § skall upphöra att gälla,

dels att i 52 § ordet "länsstyrelsen" skall bytas ut mot "länssskatterätten",

dels att 22, 34, 36, 39, 46, 50, 51 och 54—57 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

22 §³ Skattskyldig som icke är undantagen från redovisningsskyldighet enligt 6 § första stycket skall utan anmaning lämna uppgift (deklaration) för mervärdeskatt för varje verksamhet för vilken särskild registrering skall ske enligt 19 §. Deklaration lämnas för varje redovisningsperiod under vilken verksamheten bedrivs. Redovisningsperiod omfattar två kalendermånader. Redovisningsperioder är januari och februari, mars och april, maj och juni, juli och augusti, september och oktober samt november och december.

Kan det antagas att ingående skatt för viss skattskyldig regelmässigt kommer att överstiga utgående skatt med minst 1 000 kronor varje månad kan länsstyrelsen besluta att redovisningsperiod tills vidare skall vara en kalendermånad. När särskilda skäl föreligger kan länsstyrelsen för viss skattskyldig besluta att redovisningsperioderna tills vidare skall vara perioderna januari—april, maj—augusti och september—december eller att redovisningsperiod tills vidare skall utgöra halvt eller helt kalenderår.

Deklaration skall lämnas till länsstyrelsen i det län, där den skattskyldige registrerats, senast den 5 i andra månaden efter utgången av den redovisningsperiod som deklarationen avser. Sker inbetalning av skatt enligt 42 § andra stycket i behörig ordning, anses deklarationen ha lämnats till länsstyrelsen den dag inbetalningskort eller försändelse som innehåller gireringshandling kommit in till postanstalt. Om synnerliga skäl föreligger kan Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer medge att skattskyldig eller grupp av skattskyldiga får lämna deklaration senare än som nu nämnts.

Deklaration skall avges på heder och samvete samt avfattas på blankett enligt fastställt formulär.

Efter anmaning skall deklaration lämnas även av den som icke enligt första stycket är deklarationsskyldig.

Bestämmelserna i 47 § taxeringsförordningen den 23 november 1956 (nr 623) gäller i tillämpliga delar i fråga om deklaration för mervärdeskatt.

¹ Prop. 1971: 60, SkU 35, rskr 223.

² Förordningen omtryckt 1969: 237.

³ Senaste lydelse 1971: 71.

34 § I annat fall än som avses i 32 § skall preliminärt beslut tillställas den skattskyldige. Beslutet skall innehålla uppgift om den skatt som skall betalas, avräknas eller återbetalas och skälen för beslutet. Av beslutet skall vidare framgå att skattskyldig kan erhålla slutligt beslut om fastställelse av skatt.

36 § Slutligt beslut om fastställelse av skatt skall meddelas, om den skattskyldige begär sådant beslut inom en månad från den dag då han fått del av preliminärt beslut.

Slutligt beslut skall innehålla uppgift om den skatt som skall betalas, avräknas eller återbetalas.

Har slutligt beslut enligt första stycket icke meddelats och har två år förflutit efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända, anses skatten fastställd genom slutligt beslut i enlighet med senaste meddelade preliminära beslut eller, om preliminärt beslut icke meddelats, i enlighet med deklaration.

39 § Beslut om efterbeskattning skall innehålla uppgift om den skatt som skall betalas.

46 § Har besvär anförts över slutligt beslut om fastställelse av skatt eller beslut om efterbeskattning eller beslut av länsskatterätt eller kammarrätt, kan den skattskyldige av länsstyrelsen få anstånd med betalning av skatt. Bestämmelserna i 49 § 1 mom. uppbördsförordningen (1953: 272) om anstånd vid besvär över beslut rörande taxering äger motsvarande tillämpning.

50 § I varje län skall finnas allmänt ombud som för det allmännas talan i mål och ärenden på vilka denna förordning äger tillämpning.

Konungen eller myndighet, som Konungen bestämmer, förordnar allmänt ombud och ersättare för denne.

51 § Talan mot slutligt beslut enligt 36 § första stycket eller mot beslut om efterbeskattning föres hos länsskatterätten genom besvär.

Om besvär rörande vite gäller bestämmelserna i 69 §.

54 § Bestämmelserna i 96 och 98 §§ taxeringsförordningen om besvär över länsskatterätts och kammarrätts beslut gäller i tillämpliga delar i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt.

55 § Skattskyldig får anföra besvär i särskild ordning om

1) skatt fastställts i strid med bestämmelserna om vem som är skattskyldig eller om vad som är skattepliktigt,

2) skatt fastställts mer än en gång för samma omsättning,

3) beskattningen blivit oriktig på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,

4) någon till följd av underlåtenhet att lämna deklaration eller infordrad uppgift, felaktighet i deklaration eller annan uppgift som han lämnat eller i uppgift eller handling som legat till grund för sådan deklaration eller uppgift fått skatten för viss redovisningsperiod fastställd till belopp som väsentligt avviker från vad som rätteligen bort fastställas för perioden,

5) någon i annat fall kan åberopa omständighet eller bevis som bort föranleda att skatten fastställts till belopp som väsentligt avviker från vad som fastställts.

Besvär enligt första stycket 4 och 5 får upptagas till prövning endast om besvären kan grundas på omständighet eller bevis, varom kännedom saknats när skatten fastställts, och det framstår som ursäktligt att den som söker rättelse icke i annan ordning åberopat omständigheterna eller beviset för att få rättelse.

Besvär som avses i första stycket får anföras senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända.

Allmänt ombud får enligt första och tredje styckena anföras besvär till den skattskyldiges förmån och i fall som avses i första stycket 3 även till den skattskyldiges nackdel.

56 § Bestämmelserna i 103 och 104 §§ taxeringsförordningen om besvär i särskild ordning samt i 105 § 1 mom. första stycket, 106—108 och 113 §§ samma förordning om besvär gäller i tillämpliga delar i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt.

57 § Vad som föreskrives om taxeringsintendent i de bestämmelser i taxeringsförordningen som rör besvär över länsskatterätts och kamrarrätts beslut gäller i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt allmänt ombud.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1971 såvitt avser 46, 53, 54 och 56 §§ och i övrigt den 1 januari 1972. I samband därmed skall följande iakttas.

1. Hänvisningarna i 54 och 56 §§ i deras äldre lydelse till 95, 97 och 112 §§ taxeringsförordningen (1956: 623) skall gälla till och med den 31 december 1971 och avse bestämmelserna i nämnda paragrafer i taxeringsförordningen i deras ursprungliga lydelse. Hänvisningen i 56 § i sin nya lydelse till 106 § taxeringsförordningen tillämpas från och med den 1 januari 1972.

2. Från och med den 1 juli 1971 skall bestämmelserna i 51 och 57 §§ om prövningsnämnd i stället avse länsskatterätt.

3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om talan mot beslut som meddelats före den 1 januari 1972.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Sofiero den 4 juni 1971.

GUSTAF ADOLF
(L. S.)

BERTIL LÖFBERG
(Finansdepartementet)

